

Κωνσταντίνος Σημίτης
Καθηγητής Πανεπιστημίου
Βουλευτής Α΄ Πειραιά

Αθήνα 21.3.1991

Δελτίο Τύπου

Ο καθηγητής κ. Κώστας Σημίτης ανέφερε στο σεμινάριο του Παντείου Πανεπιστημίου για το "Ρόλο των συνδικάτων σήμερα" μεταξύ άλλων τα εξής :

" Ο παραδοσιακός ρόλος του συνδικάτου, να βοηθήσει τους εργαζόμενους να εξασφαλίσουν στην αγορά εργασίας μιά δικαιότερη ανταλλαγή, δεν επαρκεί για ν' αντιμετωπισθούν τα προβλήματα που συνδέονται με τις σχέσεις εργασίας σήμερα.

Η διεθνοποίηση των οικονομιών, η ελαχιστοποίηση των εθνικών αγορών εργασίας, η εισβολή των νέων τεχνολογιών στην παραγωγή καθώς και οι διαφοροποιήσεις του εργατικού δυναμικού άλλαξαν δραματικά το οικονομικό και το κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ανέπτυξε τη δραστηριότητά του, αλλά και αναπτυσσόταν το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Το συνδικαλιστικό κίνημα χρειάζεται σήμερα να αντιμετωπίσει μιά σειρά από θέματα όπως : Την εμφάνιση ενός μεγάλου αριθμού "μη εργατών" παροδικά μόνον συνδεδεμένων με τη θέση εργασίας και τη μετάθεση του επικέντρου ζωής εκτός χώρου εργασίας, την υψηλή εξειδίκευση ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων που δεν αποτελούν προλετάρους με την κλασσική έννοια του όρου, τους τρόπους και τα όρια συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων της επιχείρησης, το γεγονός ότι κρίσιμα προβλήματα για τις βιοτικές συνθήκες των εργαζομένων, όπως της προστασίας του περιβάλλοντος, δεν εντάσσονται στο παραδοσιακό σχήμα, την αντίθεση εργασίας κεφαλαίου, τη σχέση με τα πολιτικά κόμματα, το συντεχνιακό φαινόμενο, τις μακροοικονομικές επιπτώσεις της συνδικαλιστικής δράσης, την αυτονομία απέναντι στο κράτος, την αδυναμία να ασκηθεί μιά προοδευτική πολιτική μόνο σε

εθνικό επίπεδο και τη διεθνοποίηση των οικονομικών αποφάσεων.

Πολλοί στο συνδικαλιστικό κίνημα εμμένουν σε παραδοσιακές στάσεις. Η αντίδραση στην υπογραφή της συλλογικής σύμβασης μεταξύ ΓΣΕΕ και ΣΕΒ είναι χαρακτηριστική μιάς νοοτροπίας που δεν θέλει στην πράξη την "αυτονομία των μαζικών χώρων", αγνοεί τη μακροοικονομική διάσταση, αποδέχεται συντεχνιακές λογικές για να χρησιμοποιήσει το συνδικαλιστικό κίνημα ως αιχμή του δόρατος σε πολιτικές αντιπαραθέσεις και δεν είναι σε θέση να κατανοήσει ότι η διεθνής διασύνδεση της χώρας απαιτεί άμεσες ενέργειες για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Η νοοτροπία αυτή καταδικάζει το εργατικό κίνημα σε στρατηγική ήττα παρ'όλο ότι ισχυρίζεται ότι κρατά ψηλά τις σημαίες του αγώνα.

Η σημερινή στάση εργασίας της ΓΣΕΕ με αφορμή τις ιδιωτικοποιήσεις μας υποχρεώνει να υπενθυμίσουμε, ότι η διάκριση μεταξύ οικονομικού και πολιτικού που επιχειρεί η συντηρητική παράταξη για να κρίνει τη νομιμότητα των απεργιακών κινητοποιήσεων δεν μπορεί να αποτελέσει αλάνθαστο κριτήριο. Κάθε κοινωνική δραστηριότητα μέσα από το πλήθος των αιτίων και των επιπτώσεων της είναι τόσο πολύπλοκα συνδεδεμένη με όλες τις άλλες ώστε η απομόνωσή της και η κατάταξη σε μιά και μόνη κατηγορία-ή συνδικαλιστική ή πολιτική-είναι αντίθετη με την κοινωνική πραγματικότητα. Ξεκάθαρη διάκριση μεταξύ της μη πολιτικής και πολιτικής κινητοποίησης δεν υπάρχει. Η κινητοποίηση για τις ιδιωτικοποιήσεις εντάσσεται στα πλαίσια της επιδίωξης των συνδικάτων να εργάζονται για τη μεταβολή των κοινωνικών δομών προς όφελος των εργαζομένων.

Τα συνδικάτα μπορούν και πρέπει να παίζουν αποφασιστικό ρόλο στη διαμόρφωση μιάς πιο δημοκρατικής και πιο δίκαιης κοινωνίας. Η αποστολή τους δεν μπορεί να περιορίζεται στην υπεράσπιση βραχυπρόθεσμων αιτημάτων των εργαζομένων. Πρέπει να διατυπώσουν και να προωθήσουν μιά δική τους πολιτική για τη συνολική ανάπτυξη του τόπου καθώς και για την παραγωγή και τη δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος και του πλούτου. Έχουν ευθύνη να συμβάλουν στον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας."